

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. prosince 2011 samosoudcem JUDr. Ivo Poštolkou **t a k t o :**

obžalovaný Martin Š[REDAKOVANÉ],

nar. [REDAKOVANÉ] ve Slaném, okres Kladno, dělník, trvale bytem [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], okres Kladno,

j e v i n e n, ž e

dne 24. srpna 2011 v době kolem 20.15 hodin ve Slaném, okres Kladno, v ulici Máchově při řízení osobního automobilu Opel Astra Caravan, červené barvy, RZ [REDAKOVANÉ], nezvládl řízení a naboural do zde zaparkovaného osobního automobilu Škoda Octavia, šedé barvy, RZ [REDAKOVANÉ], majitele Pavla Š[REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], jemuž způsobil na automobilu škodu ve výši 5.190,- Kč, dále naboural do osobního automobilu Opel Vectra, stříbrné metalízy, RZ [REDAKOVANÉ], majitelky Martiny D[REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], čímž na tomto vozidle způsobil škodu ve výši 8.100,- Kč a dále naboural osobní automobil Ford Focus, bílé barvy, RZ [REDAKOVANÉ], majitele Václava B[REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], jemuž způsobil na automobilu škodu ve výši 7.900,- Kč, a uvedený osobní automobil Opel Astra Caravan řídil, ačkoliv před jízdou požil

alkoholické nápoje v takové míře, že v době řízení obsahovala jeho krev nejméně 1,35 g/kg alkoholu, přičemž byl v psychopatologickém stavu, způsobeném požitím návykových látek, který mu bránil rozpoznat i ovládat své chování natolik, že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v uvedené době zcela vymizelé,

t e d y požitím návykové látky se přivedl úmyslně do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, který spočíval v tom, že vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit zdraví nebo život lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

č í m ž s p á c h a l

přečin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se mu ukládá **ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě**.

O d ů v o d n ě n í :

Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.

Obžalovaný Martin Š■■■■ uvedl, že dne 24. srpna 2011, když přišel po práci domů, začala jej bolet hlava a dostával deprese, s nimiž bojuje už od svých 18 let. Proto se rozhodl, že se opije. Šel si tedy koupit 1,5 litru červeného vína a dvě piva. Kolik přesně vypil alkoholu

si vůbec nepamatuje, stejně jako to, co po požití alkoholu vlastně dělal. Této věci je mu líto, mrzí ho to. Drogy žádné neužil, neužívá je již od svých 18 let. Vzniklou škodu se bude snažit uhradit, zatím pojišťovně zaplatil dvě splátky po 3.000 Kč. Sám začal docházet za psychiatrem, s uložením ochranného léčení souhlasil.

Svědék Tomáš B■■■■, strážník Městské policie Slaný, u hlavního líčení uvedl, že byl vyslán na místo činu po oznámení, že měl někdo poškodit na náměstí zrcátko u vozidla. Popis podezřelého potom odpovídal obžalovanému, proto ho zadrželi a dali mu pouta, neboť bylo podezření, že se dopustil trestného činu poškozování cizí věci. Obžalovaný stál v době, kdy tam strážníci přijeli, před svým vozidlem a dohadoval se s oznamovatelem události. V té době obžalovaný nebyl již ve vozidle, jevil známky zjevného požití alkoholu. Svědek si nevšiml poškození dalších vozidel, to si řešila až státní policie.

K posouzení duševního stavu obžalovaného v době spáchání činu byl vypracován znalkyní MUDr. Janou Kronbergerovou znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Z tohoto znaleckého posudku a výsledkem znalkyně u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný byl v inkriminované době ve stavu opilosti lehčího stupně kombinované s jinými prokázanými návykovými látkami s projevy nemotivované agresivity vůči okolí a následnými výpadky paměti svého jednání a chování. Uvedený psychopatologický stav mu bránil rozpoznat i ovládat své chování natolik, že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v inkriminované době zcela vymizelé. Obžalovaný netrpí v současné době duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, ale poruchou ve vývoji osobnosti s projevy nestálosti a nezdrženlivosti na bázi hrubých výchovných závad a abusu alkoholu a jiných návykových látek ve fázi závislosti, přičemž je schopen chápat smysl trestního řízení a plnohodnotné účasti na něm. Znalkyně navrhla uložení ochranného léčení protialkoholního ambulantní formou. Bez této léčby lze podle znalkyně pokládat pobyt obviněného na svobodě za potenciálně nebezpečný pro společnost.

Součástí spisového materiálu jsou dále listinné důkazy a to zejména protokoly o ohledání místa činu s náčrtky a fotodokumentací, protokol o nehodě v silničním provozu s plánkem, náčrtem a fotodokumentací, odborné vyjádření ke způsobené škodě, doklady o dechových zkouškách, protokol o toxikologickém vyšetření, protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem.

Na základě provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru, že obžalovaný Martin Š. se dopustil skutku popsaného v obžalobě, kdy řídil motorové vozidlo po předchozím požití alkoholu, přičemž při jízdě ve městě Slaný naboural do několika vozidel a způsobil na těchto vozidlech škodu popsanou ve výrokové části rozsudku. Tímto jednáním by naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. S ohledem na závěry znaleckého posudku je však zřejmé, že se obžalovaný nacházel v důsledku opilosti ve stavu nepřičetnosti a proto je po právní stránce nutno jednání obviněného kvalifikovat jako přečin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, neboť tím, že se požitím návykové látky uvedl do stavu nepřičetnosti, v němž spáchal čin jinak trestný, naplnil po subjektivní a objektivní stránce skutkovou podstatu tohoto přečinu. Nepřičetným je podle § 26 trestního zákoníku ten, kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání. Svým jednáním tak obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně života a zdraví lidí a majetku.

Státní zástupce navrhl u hlavního líčení vyslechnout další svědky M. a Š., soud však považoval tento postup za nadbytečný, neboť neměl žádné pochybnosti o tom, že k posuzovanému skutku došlo, a další odročení hlavního líčení za účelem provedení uvedených nadbytečných důkazů by vedlo pouze k zbytečným průtahům tohoto trestního řízení.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. K osobě obžalovaného bylo z opisu rejstříku trestů zjištěno, že se na něho hledí, jakoby dosud nebyl soudně trestán, což soud hodnotil jako významnou polehčující okolnost. Soud ve shodě s obžalobou dospěl k závěru, že bude vhodné uložit obžalovanému výchovný trest, který by ho motivoval do budoucna tak, aby se obdobné trestné činnosti již znovu nedopouštěl. Proto byl obžalovanému uložen podmíněný trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné sazby v trvání devíti měsíců se stanovením kratší zkušební doby v trvání osmnácti měsíců. Povede-li obžalovaný během této zkušební doby řádný život, vysloví soud, že se osvědčil, jinak může soud případně i rozhodnout o tom, že se trest vykoná, pokud by například obžalovaný ve zkušební době znovu obdobný čin spáchal. Záleží tedy pouze na obžalovaném, zda se svým dalším chováním přesvědčí soud o tom, že výkon trestu není nutný. Soud dále akceptoval návrh obžaloby na

uložení trestu zákazu činnosti a to zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, neboť obžalovaný se trestného činu dopustil v souvislosti s výkonem této činnosti. Tento druh trestu mu byl uložen na přiměřenou dobu osmnácti měsíců a měl by zejména obžalovanému zabránit v tom, aby jako řidič motorového vozidla ohrožoval další účastníky silničního provozu.

S ohledem na skutečnost, že obžalovaný se dopustil činu ve stavu nepřičetnosti po požití alkoholických nápojů, a s ohledem na závěry znaleckého posudku z psychiatrie bylo dále obžalovanému uloženo ochranné opatření a to ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě z důvodu podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Sám obžalovaný s uložením ochranného léčení souhlasil. Ochranné léčení potrvá, dokud to vyžaduje jeho účel, nejdéle však dvě léta; nebude-li v této době léčba ukončena, rozhodne soud před skončením této doby o jejím prodloužení, a to i opakovaně, vždy však nejdéle o další dvě léta; jinak rozhodne o propuštění z ochranného léčení. Toto ochranné opatření by mělo zejména snížit riziko opakování protispolečenského jednání obžalovaného v souvislosti s užíváním alkoholu.

P O U Č E N Í: Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku**
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká**
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci**
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.**

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 20. prosince 2011

JUDr. Ivo Poštolka
samosoudce, v.r.

za správnost vyhotovení:

Martina Kulíková